

Sygn. akt: III U 837/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania J. J.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. J.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 22 kwietnia 2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 837/13

UZASADNIENIE

J. J. złożyła odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 22.04.2013r., znak (...), odmawiającej prawa do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Wskazała, że jej choroba zaczęła się w 1999r., kiedy przeszła operację usunięcia jajnika z torbielami. Potem była operowana na ręce, żyłki kończyny prawej, kręgosłup szyjny. Ma chore stawy, kolana, kręgosłup lędźwiowy, cierpi na silne zawroty głowy, nadciśnienie. Jest pod opieką neurologa, ortopedy i neurochirurga. W domu potrzebuje pomocy innej osoby, a wykonywanie prac na gospodarstwie rolnym nie jest możliwe.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że Lekarz Rzeczoznawca uznał badaną za okresowo całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W dniu 11.03.2013r. Regionalny Inspektor Orzecznictwa Lekarskiego KRUS zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania do komisji lekarskiej, która orzeczeniem z dnia 18.04.2013r. nie uznała badanej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Decyzją z dnia 22.04.2013r. odmówiono w/w prawa do stosownego świadczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

J. J. (ur. (...)) w okresie od dnia 15.03.2011 r. do dnia 28.02.2013r. posiadała prawo do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W dniu 15.02.2013r. J. J. złożyła kolejny wniosek o rentę inwalidzką rolniczą. Organ rentowy skierował w/w na badanie do Lekarza Rzecznawcy, który orzeczeniem z dnia 08.03.2013r. uznał badaną za okresowo całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

W dniu 11.03.2013r. Regionalny Inspektor Orzecznictwa Lekarskiego KRUS zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Rzecznawcy i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania do komisji lekarskiej, która orzeczeniem z dnia 18.04.2013r. nie uznała badanej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

J. J. udowodniła okresy ubezpieczeniowe od dnia 01.01.1991r. do dnia 05.04.2011r.

Decyzją z dnia 22.04.2013r. odmówiono w/w prawa do stosownego świadczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Sąd badał zasadność decyzji wydanej przez KRUS w dniu 22.04.2013r. Wtedy Lekarz Rzecznawca orzekł, że u odwołującej J. J. nie występuje całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Zgodnie z treścią art. 21 i art. 22 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20.12.1990r. (Dz. U. Nr 50 z 2008r., poz. 291) warunkiem nabycia prawa do renty jest:

- wymagany okres ubezpieczenia - 5 lat, tj. 20 kwartałów, jeżeli niezdolność ta powstała w wieku powyżej 30 lat, które przypadają w ciągu ostatnich 10 lat przed zgłoszeniem wniosku o przyznanie renty;
- jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym (okresowa lub trwała) powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno - rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;
- prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, które ustało z powodu ustąpienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;

Jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej, warunek podlegania ubezpieczeniu emerytalno - rentowemu przez wymagany okres, uważa się za spełniony, jeżeli ubezpieczony posiada jakikolwiek okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego, który obejmuje dzień wypadku lub dzień zachorowania na rolniczą chorobę zawodową.

W świetle w/w przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania J. J. było ustalenie, czy jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym oraz kiedy ta niezdolność powstała i jaki jest przewidywany okres jej trwania.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu: kardiologii, ortopedii i neurologii.

Biegli sądowi z zakresu: kardiologii D. K., neurologii T. P. oraz ortopedii C. K. po przeprowadzeniu w dniu 29.06.2013r. badania odwołującej się J. J. oraz po analizie dokumentacji medycznej rozpoznali u niej: zmiany zwyrodnieniowe

kręgosłupa szyjnego bez objawów korzeniowych i ubytkowych z ograniczeniem ruchomości w odcinku szyjnym kręgosłupa, przebytą operację stabilizacji międzytrzonowej w odcinku szyjnym z powodu przepukliny w roku 2011, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne w odcinku 1-s kręgosłupa bez objawów korzeniowych i ubytkowych, bóle i zawroty głowy w wywiadzie, stan po zabiegu operacyjnym cieśni nadgarstków obustronnie, żyłaki kończyn dolnych - szczególnie w kończynie prawej, nadciśnienie tętnicze 2-go stopnia, hipercholesterolemię i wole guzkowe tarczycy.

Zdaniem lekarzy, stopień naruszenia sprawności organizmu nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy na gospodarstwie rolnym.

W uzasadnieniu swego orzeczenia wskazali, że badana choruje od dawna, leczyla się u ortopedy, lekarza rodzinnego, korzystała z rehabilitacji. W 2011r. była operowana w odcinku szyjnym kręgosłupa z powodu dyskopatii. Przebyła operacje cieśni nadgarstków w obu rękach. Obecnie utrzymują się bóle z odcinka szyjnego l/s kręgosłupa z promieniowaniem do rąk i nóg. Biegli sądowi neurolog i ortopeda w badaniu przedmiotowym nie stwierdzili podrażnienia ani uszkodzenia korzeni nerwowych. Przebyta operacja w odcinku szyjnym kręgosłupa, jak i operacja cieśni nadgarstków poprawiła stan chorej (zmniejszyła bóle i niesprawność). Biegły kardiolog stwierdził, iż nadciśnienie tętnicze i schorzenia internistyczne przedstawione w rozpoznaniu nie są wskazaniem do uznania badanej za niezdolną do pracy na gospodarstwie. Odwołująca się wymaga modyfikacji leczenia hipotensyjnego, okresowej kontroli i leczenia w Poradni Lekarza POZ (15 -16 a.s).

Zastrzeżenia do powyższej opinii wniosła odwołująca się J. J.. W piśmie z dnia 28.08.2013r. wskazała, że od 1999r. przeszła 6 operacji: na cieśni nadgarstka, usunięcia jajnika z torbielami, żyłaków kończyny prawej, kręgosłupa szyjnego. Jest pod stałą opieką poradni ortopedycznej, neurologicznej, rehabilitacyjnej, endokrynologicznej i neurochirurgii. Od dwóch lat cierpi na zawroty głowy i bóle. Przy wykonywaniu codziennych czynności potrzebuje pomocy innych. Z powodu schorzeń nie może pracować na gospodarstwie rolnym. Do pisma odwołująca się załączyła badanie MR kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego z dnia 09.08.2013r. (k. 19 – 20 odwr. a.s.).

W związku z wniesionymi zarzutami i złożoną dokumentacją medyczną Sąd dopuścił dowód z opinii innych biegłych sądowych.

Biegli sądowi z zakresu: ortopedii J. S., neurologii M. B. oraz chorób wewnętrznych i gastroenterologii S. O. po przebadaniu J. J. w dniu 05.10.2013r. oraz po analizie dokumentacji medycznej rozpoznali u niej: chorobę zwyrodnieniowo- dyskopatyczną kręgosłupa szyjnego oraz lędźwiowo- krzyżowego bez objawów korzeniowych, ubytkowych, stan po operacji dyskopatii C4/C5 w styczniu 2011r., niezbyt żołądka po (...), wole guzkowe tarczycy, nadciśnienie tętnicze wyrównane farmakologicznie, stan po obustronnej operacji z powodu zespołu cieśni nadgarstka.

Zdaniem lekarzy, powyższe schorzenia i stan ich zaawansowania nie czynią odwołującej się całkowicie niezdolnej do pracy w gospodarstwie rolnym. Obecny stan zdrowia i zaawansowanie istniejących schorzeń, w tym przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo - krzyżowego bez objawów korzeniowych, ubytkowych, z miernym upośledzeniem narządu ruchu, a także nadciśnienie tętnicze dobrze trałowane farmakologicznie, oraz pozostałe choroby internistyczne, nie czynią badanej niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (k. 36 – 37 a.s.).

Zastrzeżenia do powyższej opinii ponownie wniosła odwołująca się J. J.. W piśmie z dnia 05.12.2013r. wskazała, że od 1999r. przeszła 6 operacji: na cieśni nadgarstka, usunięcia jajnika z torbielami, żyłaków kończyny prawej, kręgosłupa szyjnego. Jest pod stałą opieką poradni ortopedycznej, neurologicznej, rehabilitacyjnej, endokrynologicznej i neurochirurgii. Cierpi z powodów bólowych, a przy wykonywaniu codziennych czynności potrzebuje pomocy innych. Z powodu schorzeń nie może pracować na gospodarstwie rolnym (k. 60, 60 odwr. a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego łącznie dwie opinie wydane przez biegłych sądowych są miarodajne dla oceny niezdolności odwołującej się do pracy w gospodarstwie rolnym, a tym samym dla oceny jej uprawnień do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. Opinie wydali bowiem specjaliści z zakresu wszystkich schorzeń występujących u badanej, po

przeprowadzeniu szczegółowych badań i analizie dokumentacji medycznej; w tym złożonej w toku postępowania, a uzasadnienie tych opinii jest przekonywujące i nie budzi zastrzeżeń.

Biegli jednoznacznie stwierdzili, że schorzenia odwołującej się nie upośledzają na tyle funkcji jej organizmu, by można było uznać ją za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W pierwszej opinii biegli sądowi wskazali na konieczność leczenia w Poradni Lekarza POZ, modyfikację leczenia hipotensyjnego i okresowe kontrole. Przebyte operacje w odcinku szyjnym kręgosłupa i cieśni nadgarstków poprawiły stan chorej. W obydwu opiniach lekarze wskazywali, że obecny stopień zaawansowania w/w chorób nie daje podstaw do uznania, że odwołująca się utraciła zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Podnoszone przez stronę odwołującą się J. J. zarzuty do opinii biegłych sądowych są jedynie polemiką z wnioskami tych opinii co do jej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i nie są poparte żadną nieznaną biegłym dokumentacją medyczną, a lekarze, jak wskazano wyżej, szczegółowo uzasadnili, dlaczego stwierdzone schorzenia nie czynią odwołującej całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Odwołująca się wnosząc zarzuty do dwóch opinii biegłych sądowych zawarła w nich tę samą treść.

W przekonaniu Sądu odmienna ocena stanu zdrowia odwołującej w kontekście jej zdolności do pracy dokonana przez nią samą, nie zawierająca konkretnych i przekonujących argumentów podważających miarodajność dotychczasowych opinii lub co najmniej miarodajność tę poddających w wątpliwość, nie może decydować o zasadności dopuszczenia dowodu z kolejnego zespołu biegłych. Wskazać też należy, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok SN z 4.08.1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479). Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie, potrzeby powołania kolejnych biegłych, nie widział.

Dlatego też należało podzielić wnioski i wywód opinii biegłych lekarzy sądowych i uznać, że odwołująca się nie jest całkowicie niezdolna do pracy na gospodarstwie rolnym i z tego powodu prawo do renty rolniczej jej nie przysługuje.

Na marginesie należy wskazać, że w razie pogorszenia stanu zdrowia lub uzyskania nowej, pełniejszej dokumentacji medycznej odwołująca się może ponownie złożyć wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Kierując się powyższymi względami na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.